

ΤΑ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΜΑΣ

ΚΑΡΤ - ΠΟΣΤΑΛ

Η υπό των αναγνωστών μας αποστελλομένη συντομία και μη ανωνυμομένη υπό δικαιωματος κρίσεως έτι δρασιών πέντε δέν λαμβάνεται υπό όφιν.

Κ. Σκευάκην. Ρέθυμνον. Ή μαντινάδες καλές. Δημοσιεύουμε μερικες εδού :

Αν κλαίω γώ μὴν κλαῖς κ' ἐσύ, γιατί ἄν σὲ δῶ νὰ κλάψης στείλει, πουλί μου, γρήγορα τὸν τάφο μου νὰ σκάψης.
Αν μ' ἀρνηθῆς θά σκοτωθῶ κ' ἔχε το σὺ τὸ κῆριμα πὸ μ' ἀνοίξεις στὸ στήθος μου βαθὺ καὶ κρῶνιμου.
Σὰν τὰ δικά μου δάκρυα ἄλλος κανεῖς δὲν χύνει, τρέχουνα κρυφα, δὲν φαίνονται, τὸ στήθος μου τὰ πίνει.
Μὴν τὴν ἀλλάξῃς τὴ φιλιὰ, μὴν ἀρνηθῆς τὸν τόπο, σκέψου το πὸς μὲ ἔβαλες στὴ γλώσσα τῶν ἀνθρώπων.

Δ. Πευκέρου. Ένταύθα. Όχι χρίσμα. Πάντως εὐχαριστοῦμαι. Σ. Γ. Γιαννῆν. Βρυξέλλας. Όχι ἐπιτυχες οἱ στίχοι σας. Π. Καραμάνου. Διομότητων. Η ἰδέα τῶν ποιημάτων σας καλή. Κακὰ ὅμως στυχογραφεύμενο. Δ. Τ. Βολου. Δυστυχὲς δὲν κανομε ἀνταλλαγὴν φύλλον. Β. Στριάνο-πουλου. Ναύπακτου. Το ποίημα σας 'Τοῦ Χάρου ἢ Ἀπορίας οἱ καλὸ Ν. Πρεβεζιάνου. Ένταύθα. Μὰς γράφετε στὴν ἐπιστολὴ σας :

Λαθεῖνον τὴν τιμὴν ἵνα παρακαλῶσθε ἡμᾶς ἐνθέρως, ὅπως εὐαρεστοῦμενοι δημοσιεύσῃτε εἰς τὸ ἡμέτερον φύλλον τὰ κάτωθι μικρὸν στιχὰ εὐθῆμα ποιήματα, εἰς τοῦτο ὁμοιομερος διότι τυγχάνω ἀπὸ μακροῦ χρόνου ἀναγνωστὴς τοῦ φύλλον σας.
Καὶ ἐν ὑστερογράφῳ :

Μέγιστο εἰς ἀπάντησιν καὶ εἰ βουλήσιντο ἀποστείλω ἡμῖν ἔγγραφα. Δυστυχὲς ὅμως τὰ τετραστιχὰ σας εἶνε ἥμισυτα λαϊκὰ τραγουδάκια. Δὲν εἶνε δηλοῦ ἰσοῦ αὐτοῦ :

Όποιος ἔχει δυὸ ἀγάπες εἶνε ἐργαλῆμα φρενῶ, εἶνε ἐσχάτη προδοσία καὶ ἀμάρτημα διπλό.

Διαβάστε λοιπὸν Ἑλληνας ποιητὰς. Θὰ δῆτε τοὺλάχιστον τί εἶνε, πανοικτω, ποιητικὴ. Γ. Κ. α. τ. ο. π. ο. ἡ. ν. οἱ στίχοι σας εἶνε καλὰ. Καὶ γιατί νὰ εἴμαστε ἐν τάξει, ἰσοῦ το ποίημα σας :

Καρδιά μου μή, ὦ μὴ λυγρὴ (ξασαί) ψυχὴ νὰ μείνης πρέπει, γιατί γιατί δὲν σ' ἀγαπᾷ; γαίγισσα! (τὸν νοιώθω τὸν πόνο πὸ εἶ τυρανᾷ).
Ὡ νοῦ, τὸ ξέρω πὸς εἶσαι (ψυχρὸ) τὰ κρινεῖς ὅλα κ' εἶσαι ψυχρὴ (σου ἢ συμβουλή; γιατί ποτε σου ὡς (τώρα) δὲν ἐννοίωσες στὸ βάθος τὴ (ζωή);
Ἐχω δὴ, καρδιά, τὸ βλέμμα, (μα,

ἔχω ἀκούσει τί γλυκὰ πὸν ἐπρόφερε γιὰ σένα τ' ὄνομα... μὴ σὲ γελᾷ! τὸ γλυκὸ χαμόγελό τῆς εἶν' τῆς θαλασσας τὸ κύμα πὸν φορεῖ στὸ γιαιλό τῆς... Καὶ δὲν εἶνε τ' ἀφαισινμένο πὸν ξεσπάει αἱματομένο.

Ψεῦτη! ἔχω ἀκούσει τῆς (καρδιάς τῆς τὸν ὑπόκοφο παλμό! Ψεῦτη! ἔχω νοιώσει τὴ χαρὰ (τῆς,

τοῦ ἔρωτός τῆς τὸν ἀτμό! Ἐχεις δὴ τὸ φθινόπωρον τὴ δροσιστικὴ πνοὴ καὶ τὰ φύλλα πὸς πιστεύουν στὴν ἀπατηλὴ σπορῆ; Ἡ ἀγάπη τῆς κυρᾶς σου θὰ (φραθῇ) ὅπως φέρεται στὰ φύλλα τοῦ φθινοπώρου ἢ πνοῆ!

Δὲν μπορῶ νὰ τόνε ξάγρω τέτοιο πόνο. Δὲν μπορῶ τὴ συνουλιῆ σου νὰ δεχθῶ. Μ' ἄν τὰ λόγια σου, ὦ νοῦ, ἐπαληθεύσουν μαθε πὸς οἱ λογισμοί σου θὰ στεριέψουν!...

Ἐπειδὴ λοιπὸν ζητᾷτε τὴν εὐκαιρίαν συμβουλή μας, οὐς λέμε νὰ παύσῃτε πρὸς τὸ παρὸν νὰ γράφετε στίχους καὶ ν' ἀρχίσετε νὰ διαβάσετε. Μόνον εἶται θὰ κατορθώσετε κατὰ Κ. Γ. Κούμα. Πειρατὰ. Κεῖνος βέλτομος, εἶστε πὸν μετρίωφρον, πράγμα πὸν δυστυχῶς εἶνε ἴσπανο στὴ γῶρα μας. Όχι, τὸ ποιητικὸν σας δὲν εἶνε οὐσαυτὰ. Ἀπειναντὰς εἶνε ἀρκετὰ συμπαιτικὸ καὶ, ἂν μερικὸι στίχοι τὸν δὲν ἔλεγον κοινὰ πράγματα, θὰ ἦτο καὶ δημοσιεύσιμο. Ἀφοῦ μὰς ρωτᾷτε ἂν ἀργότερα θὰ μπορῆσῃτε νὰ γράφετε τίποτε, οὐς ἀπαντοῦμε εἰς ἀφορμὰς, ὑστερ πρὸν λίγων καιρῶ, θὰ γράψετε ἀρκετὰ καλὰ, εἰς τὸν νὰ διαβάσετε. Σ. Η. Σ., Ένταύθα. Το ποίημα σας ἀνεπτυχέ. Το στυχίμα σας κἀπως καλύτερο, φρονίστε ν' ἀποφῆσῃτε τίς μεγάλας φράσεις καὶ τίς τομηπρὲς ἐκφράσεις. Ἄλλῃ. Μ. π. α. μ. π. ἰ. ἡ. ν. Ἐδεσσα. Γιὰ κτυτᾷτε στὰ Κάρτ - Ποστὰλ τῶν προηγουμένων φύλλον. Δὲν εἶνε δυνατόν παρὰ νὰ σὰς ἀπαντήσῃμε. Ἐ ν. α. ν. ἀ ν. α. γ. ν. ὡ. σ. τ. ἡ. α. σ. Ἐσσαλονίκη. Συγκυτικὸν τὸ θέμα τοῦ ποιήματος σας, ἢ ἐπέλευσις τοῦ ὅμως ἐλαττωματικὸ. Μ. ε. π. κ. α. ν. Γ. α. λ. κ. ἰ. ο. ἡ. ο. Ἐσσαλονίκη. Ἀπὸ τὸ ποίημα σὰς δημοσιεύομε τὰ πρῶτα τετραστιχὰ. Δεῖτε τὰ καὶ οἱς καὶ πότε μὴ ἂν εἶνε στίχοι οὗτοι :

Εἶνε ἡ ὥρα δώδεκα καὶ ὕπνος δὲν μὲ πῆνε καὶ ὄλονα σκέπτομαι τὸ μέλλον τί θὰ γένη!
Διότι πρὸτ' ἀγάπησα ἄπιστον καὶ ἀπόνη, γιατί στὸν τόσον μ' ἔρωτα μίσος μ' ἀνταπέδοθη.

Ναὶ προδοτὴν τὸν δνόμασα καὶ θὰ τὸν δνομάω, γιατί σωτὴρ τοῦ ἡμῶν γῶ στὴν τὸσην συμφορὰ τοῦ.
Καὶ ὅμως δὲν κατάλαξε τὴν τὸσην μου θυσίαν, τὴν καλοσύνην καὶ ἔρωτα πρόδοσε μὲ κακίαν.

Ι. Ἀναστασόπουλου. Το δὴνήμα σας Ἐτὴ Νύκτα μὲ τὸ Φεγγάρι καλὸ καὶ οὐς συγχωροῦμαι. Εἶγαμε χρόνια νὰ λαδοῦμε ἕνα καλὸ, ἀγαθὸ, λογοτεχνικὸν κομμάτι. Ἐνα περὶγράφημα ἀξίον λόγου. Θὰ τὸ δημοσιεύομε λοιπὸν μέσα στὸ Περιοδικὸν, γιὰ νὰ δοῦν καὶ οἱ ἄλλοι συνεργάται μας πὸς ὅτι εἶνε καλὸ τὸ δημοσιεύσιμὸ καὶ το χειροκροτῆμε. Β. Κ. σ. Ἐγγίρων. Ἦν ἔγγραφο. Εὐχαριστοῦμαι. Η. Κουδουνητὰ σ. κ. ἡ. ν. Ἐγγίρων. Οἱ στίχοι σας εἶνε καλοὶ. Μὰς παρακαλεῖτε νὰ σας γράφομε ἂν ἔχετε ἰδὴν ποιήματα. Μαλλον δὲ. Γι' αὐτὸ διαβάστε, μορφοῦμε τ' ἔχει ὁ Θεός. Ἰσοῦ τώρα μερικὸι στίχοι σας πρὸς τοποσηρὸν τῆς εὐκαιρίας οἱς καλὸι μὴ :

Τὸς πὸν ἤθεθε ἢ Ἀναίξεις Μὲ τ' ἀνθ' στολισμένη Γλυκὰ - γλυκὰ χαμογελᾷ Πὸν εἶν' ἀπ' τὴ γῆ βγαλμένη...

Καὶ τὴν νυμφίον τὰ πουλιὰ Μὲ τὸ μελόδωμά τοῦς Ἀκούσασα νὰ κηλαδοῦν Ὅταν ὠμοφρῆ ληλιὰ τοῦς, κτλ.

Κόντ. Κρίστ. Το ποίημα σας εἶνε ἐπιτυχῆ. Μὲ ἰσοτιμοῦς γλωσσικὸς πὸν τὸ κανόν ἀκαταλάσιμικὸ κ.τ.λ. κ.τ.λ. Δ. Κεραμάρου. Κερσίτου. Το ἔγγραφο. Πάντως σας εὐχαριστοῦμαι. Γ. Ρ. ἡ. κ. α. Ένταύθα. Μὰς γράφετε :

Ἀνάγνωστα εἰς τὸ Προηγούμενο Φύλλο σας ἘΗ πίστις τῶν Αἰγυπτίων στὴ μετὰ Θάνατο Ζωήν. Το μεγάλο Δικαστήριον τῶν Ψυχῶν. Ἡ ζυγαρὰ τῆς κρίσεως κτλ... Αὐτὸ πὸν γράφετε εἶνε γεροῦς πρέπει νὰ τὸ πιστεύσῃτε διότι αὐτὸ τὸ Δικαστήριον τὸ ἔχω ἰδῆ εἰς τὸν ὕπνον μου πρὸ 10 μινῶν. Εἶχα Ἀσθενοσίαν καὶ ἐδρισκόμωνα ἐντός κωνδύνου. Καὶ ὅπου καὶ ἂν ἔχω πῆ αὐτὸ τὸ Ἄνεργο τοῦς ἔχει κἀνι σοβαρὰ ἐνπίσση καὶ ἂν ἔχεται τὴν εὐχαριστήσῃ νὰ τὸ γράφετε εἰς τὸ Φύλλο σας, κτλ κτλ...

Τὸ γραμμόφωνον κατήνησε τὴν ἀγαπητὸν μέσον ἐκλαϊκεύσεως τῆς μουσικῆς

Χωρὶς αὐτὸ κανένα σπτι δὲν εἶνε τέλει. Ὁλοι, νῆοι καὶ γέροι, μαζεύονται γύρω του. Μ' αὐτὸ ἡ νεότης ἔχει στὴ διάθεσί τῆς τίς πιδ φημισμένες ὀρχήστρες τοῦ κόσμου, πὸν παίζου τὸς τελευταίους χοροῦς τῆς ἐπεχῆς. Χάρη σ' αὐτὸ εἰ γέροι ξαναζοῦν τὴν εὐτυχισμένην ζωὴν τῶν νεώτων τῶν, ἀκούοντες τίς ὀριώτερες καντάδες πὸν τραγουδοῦσαν στὶς ἐκπέσεις τῶν. Ἄλλὰ διὰ νὰ ἀπολαύσῃ κανεῖς τὸ γραμμόφωνον πρέπει νὰ ἔχη ἕνα ὄργανον μὲ τίς τελευταῖες τελειοποιήσεις. Τὸ γραμμόφωνον ΣΤΑΡΡ τύπου XXII εἶνε τὸ μοναδικὸν ὄργανον πὸν συγκεντρῶν τὰ χαρακτηριστὰ αὐτὰ :

Σὰς εὐχαριστοῦμε, οὐς πιστεύομε, ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν δημοσιεύομε ὄνερα τῆς Χριστοφορέτου, Μεταξά (Κεραμάρου). Το ποίημα εἶνε καταλλῆλο γιὰ τὸ ἡμερολόγιον γιὰ τὸ ἡμερολόγιον αὐτὰ ὑπερῶνον στὴν Βιβλιοθήκη μας. Ἄν μὰς βρῆτε ἄλλα βιβλιὰ θὰ μὰς ὑπογράψετε. Γ. Κεραμάρου. Ένταύθα. Οἱ στίχοι σας γιὰ τὴν διδὰ Ἀλικὴ (ἀπλάσιο) πράγματι γεμάτοι... δουλειὰ. Τοῦς δημοσιεύομε γιὰ νὰ τοῦς μελετήσουν καὶ οἱ ἀνάγνωσταί μας καὶ νὰ εὐφρανθοῦν :

ΜΙΑ ΧΑΜΗΛΗ ΤΙΜΗ ΚΑΙ ΚΑΛΩΤΕΧΝΙΚΗ ΑΞΙΑ Πώλησις μὲ μηνιαῖες δόσεις παρὰ τῆ :

ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΙΑΝΩΝ ΣΤΑΡΡ Α. Ε.

ΑΘΗΝΑΙ: Στὰ Ἄρσακείου 12 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: Φίλωνος 48 ΘΕΣΣΟΝΙΚΗ: Βενιζέλου 2α ΠΑΤΡΑΙ: Ρήγα Φερραίου 66

Στέκο καὶ αὐλογοῖζομαι τῆς (Καλονῆς ἢ Νίκης) πὸς ἔχει δύο λεβεντιῆς δόξα (καὶ Ἀσικλήκη.
Όποιος φορέει, φίλοι μου, (τῆς Καλονῆς τῆ Βέρα) οὔτε στὴ γῆς θὰ περαταί, (οὔτε καὶ στὸν ἀέρα.
Νὰ μὴ νομῆσῃτε κανὸν πὸς (ἂν φορεῖ τὸ χεῖμα) πὸς ἔχει ἄνωτῆρ ἔ (δὼ στὴν Κοινωνία.
Ἀλικὴ ἔχ' τὴ Λεβεντιὰ Ἀ (λικὴ τ' Ἀσικλήκη)
Υπερηφάνεια καὶ Τιμὴ καὶ (Δόξα μὰ καὶ Νίκη!